

Menighedskredsen som saadan, medens Meningen maa være, at disse Stemninger giver sig Udtryk gennem Valgene til Menighedsraadet; det er Mindretal i Menighedsraadet, der er Tale om, og ikke eventuelle Mindretal i Menigheden. Det tror jeg ogsaa, at de, som fik sat dette Stykke 2 ind i Loven, vil være enige med mig i, og naar der nu skal rettes paa Lovgivningen, vil jeg ogsaa anbefale at rette dette Udtryk.

Povlsen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale de foreliggende tre Lovforslag til Fremme. De deri foreslaaede Ændringer i bestaaende Love finder vi rimelige og rigtige, og vi kunde for saa vidt godt gaa med til, at disse tre Lovforslag fremmedes uden Udvalg. Naar jeg alligevel ønsker, at de skal henvises til et Udvalg, og derfor med Tilfredshed hørte, at Ordføeren for Venstre bebudede, at han ved Forhandlingernes Slutning vilde foreslaa en saadan Henvisning, er det, fordi jeg mener, at der paa den Foranledning, som her er givet, kunde være Grund til at tage op til Drøftelse i et Udvalg og med den højtærede Minister, om der ikke skulde være andre Punkter baade i de heromhandlede Love og i andre, som f. Eks. den af den sidste ærede Taler nævnte, hvor der burde foretages Ændringer.

Det er naturligvis ikke min Hensigt at foreslaa principielle Ændringer. Det vilde jo være fuldkommen haabløst. Mit principielle Syn paa de vedkommende Love er velkendt, og det har saa vist ikke ændret sig ved at se dem virke i Livet, tværtimod, men nu har vi en Gang disse Love, og saa gælder det om, at de er saa klare som muligt, og at øjensynlige Urimeligheder fjernes. Og jeg mener, at der er Uklarheder og Urimeligheder i dem, som bør tages op til Drøftelse i et Udvalg, udover dem, der omhandles i det foreliggende Forslag.

Jeg skal pege paa en saadan. I Loven om Kirkers Bestyrelse hedder det i § 3: „Menighedsraadet danner Kirkens Bestyrelse. Hvor et Landdistrikt med eget Menighedsraad eller Landsogn har Kirke fælles med den tilgrænsende Købstad, vælger Landdistriktets eller Landsognets Menighedsraad et Medlem af Raadet til at tage Sæde i Bestyrelsen.“ Det vil altsaa sige, at Menighedsraadet *ikke* overalt danner Kirkens Bestyrelse. Derfor synes jeg, at der i Lov om Menighedsraad § 19, hvori det hedder, at Menighedsraadet er Kirkens Bestyrelse, strengt taget burde ske en Henvisning til denne § 3, idet det altsaa ikke er i alle Tilfælde, at Menighedsraadet danner

Kirkens Bestyrelse. Dette kan maaske siges at være en Formalitet; men der ligger i § 3 ogsaa en Realitet, som jeg synes er urimelig. Det er nemlig saadan, at et Landsogn, som i Henhold til Menighedsraadslovens § 1, 3die Stykke, har faaet sit eget Menighedsraad, bliver uheldigere stillet derved, end hvis det havde haft Menighedsraad sammen med Købstaden, idet dets Indflydelse paa Kirkens Bestyrelse bliver forringet i Henhold til, at det her efter § 3 i Lov om Kirkers Bestyrelse kun faar 1 Medlem i den fælles Kirkebestyrelse, medens det derimod vilde have siddet med en langt større Repræsentation i et fælles Menighedsraad. Men det er dog ganske urimeligt, at et Kirkedistrikt ved at faa sit eget Menighedsraad i Virkeligheden faar ringere Indflydelse paa Kirkens Bestyrelse derigennem, og det kan ikke have været Meningen.

Jeg mener for øvrigt ogsaa, at man ikke helt har agtet paa dette, at Menighedsraad og Kirkebestyrelse ikke dækker hinanden. Jeg vil f. Eks. spørge den højtærede Minister, hvorledes han opfatter Stykke 2 i § 4 i Lov om Kirkers Bestyrelse. Naar der her staar: „Menighedsraadet vælger af eller udenfor sin Midte en Kirkeværge“, er Menighedsraadet da her eet med Kirkebestyrelsen, saaledes at hvor et Landsogn og et Bysogn hører sammen, er det Menighedsraadet for Bysognet og den ene Repræsentant for Landsognet, der udgør Kirkebestyrelsen? eller er det de to Menighedsraad, det her drejer sig om? Det sidste vilde være det rimeligste, det første er i Virkeligheden ganske urimeligt. Jeg mener, at for at faa hele dette Spørgsmaal klaret vilde det være det rigtigste, at hele sidste Stykke af § 3 udgik, saaledes at Menighedsraadet og Kirkebestyrelsen altid falder sammen, og saaledes, at hvor der er 2 Menighedsraad med samme Kirke, danner de tilsammen Kirkens Bestyrelse. Da over man Ret mod Landdistrikterne, medens man ved den bestaaende Bestemmelse over Uret imod dem. Saa skulde naturligvis ogsaa næstsidste Punktum i 1ste Stykke i § 4 udgaa.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger vedrørende § 20 i Lov om Kirkers Bestyrelse. Denne Paragraf handler som bekendt om Kirkefondens Kirker, og den giver Kirkefonden en Begunstigelse, idet Kirkefondens Kirker ikke kommer ind under de almindelig gældende Regler for Kirkers Bestyrelse, men Kirkefonden faar Lov til at sætte 2 Medlemmer ind i disses Bestyrelse, medens Sognemenigheden kun faar Lov at vælge 3, saaledes at Kirkefonden